

er. Fuglene bygger i de stejle Fjeldsider, der vender imod Havet, og hvor det passer dem, efter Omstændighederne paa lange Strækninger langs Havet, som det udmærket godt lader sig gøre at dele.

Justitsministeren (*Steincke*): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den venlige Behandling, dette Lovforslag har faaet, og navnlig takker jeg det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe), hvis Udtalelser om den Hensyntagen, der fra Justitsministeriets Side har været vist overfor Lagtingets Ønsker, jeg særlig paaskønner.

Der har været rejst forskellige mindre Spørgsmaal i Forbindelse med dette omfattende Lovforslag. Bl. a. spurgte det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen), om man virkelig mente, at 150 000 Kr. for 5 Aar vilde være tilstrækkeligt til at sætte Udskiftningen i Gang for Alvor. Det ved man intet om, man ved intet om, i hvilken Udstrækning den virkelig vil komme i Gang. Der staar derfor ogsaa i Bemærkningerne til § 88, som omhandler disse 150 000 Kr., at Beløbet er ganske skønmæssigt anslaaet, idet det ikke for Øjeblikket er muligt at sige noget om, i hvor stor Udstrækning Loven vil blive benyttet, og hvilke Udgifter dens Benyttelse vil medføre. Dels af denne Grund, dels ogsaa af Hensyn til, at der her overhovedet er Tale om en Forsøgslovgivning ogsaa i andre Henseender — noget, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Vestrup) var inde paa —, er der sat en Frist af 5 Aar.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds kaldte denne Lovgivning en Forsøgslovgivning. I en vis Forstand tror jeg ikke, man kan sige, at det er en Forsøgslovgivning, thi naar man med Enighed fra Færøernes Side først kommer ind paa Realisation af Udskiftningen, er der vist ingen Tvivl om, at den vil blive fortsat; men jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er en Forsøgslovgivning i den Forstand, hvori det er omtalt i § 87 og i Bemærkningerne til denne Paragraf, at man under Hensyn til, at det drejer sig om en Lovgivning paa et nyt Omraade, maa anse det for rimeligt, at Loven revideres inden et vist kortere Aaremaal, for at man kan drage Nytte af de Erfaringer, som disse 5 Aar har givet.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds var jo i øvrigt næsten uhyggelig sagkyndig, i hvert Fald uhyggelig interesseret i Lovforslagets Detailler. Jeg vil være lige saa forsigtig som det ærede Medlem for 7de Kreds, hvis Sagkundskab jo er uendelig meget større end min, jeg vil være lige saa

forsigtig som han og sige, at den nærmere Forhandling vistnok bør foregaa i et Udvalg. Men for ikke at lade, som om jeg slet ikke har nogen Forstand derpaa, vil jeg dog tilføje, at jeg godt kan tænke mig Muligheden af en Udskiftning af Fuglebjergerne. Heldigvis var det ærede Medlem ikke inde paa Muligheden af at udskifte de andre Herligheder, der er omtalt i Lovforslaget — i saa Fald vilde jeg stille mig mere tvivlraadig —, men med Hensyn til Udskiftning af Fuglebjergerne kan jeg godt tænke mig, at det ikke alene foregaaer paa den Maade, som det ærede Medlem for 7de Kreds oplyste, men ogsaa saaledes, at Fuglebjerget staar i Forbindelse med andre Grunde, som af anden Aarsag skal udskiftes.

Om man paa tilfredsstillende Maade kan foretage den i Lovforslaget omtalte Bonitering, tør jeg ikke udtale mig om. Desværre fremsatte det ærede Medlem for 7de Kreds heller ingen Udtalelse herom, til hvilken jeg kunde støtte mig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indmarken kontra Udmarken tror jeg imidlertid at kunne sige saa meget, at der ikke er en saa svævende Grænse, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds troede. Indmarken eller Bøen, som den kaldes deroppe, er det opdyrkede Tilliggende til de forskellige Brug. Den strækker sig i Regelen udenom Bygden i dennes Nærhed og vil i Almindelighed være omgivet af Gærder, saaledes at disse Gærder angiver, hvor Indmarken hører op, medens Udmarken eller Haugen bestaar af de uopdyrkede Jordarealer, der i Almindelighed benyttes til Græsning. De ærede Medlemmer vil se, at jeg paa dette Omraade tilsyneladende er mere sagkyndig end det ærede Medlem for 7de Kreds.

I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds knyttede til § 46, 2det Stykke — jeg tror, han talte om Paragraffens Grundlovsmæssighed eller rettere Grundlovsstridighed; det ærede Medlem kunde for øvrigt lige saa godt have nævnt § 23 —, skal jeg oplyse, at i hvert Tilfælde § 46, 2det Stykke, er indsat efter Lagtingets udtrykkelige Ønske, og med Hensyn til § 23 gælder det vel, at der kan forekomme Ejendomme, mindre Ejendomme, hvis Beliggenhed er saa uhenigtsmæssig, at det i Virkeligheden vilde blive til Hinder for Udstykningen, hvis man ikke kunde gribe ind. Der staar jo ogsaa i § 23: „saa vidt fornødent findes“, saa der er i hvert Tilfælde, om ikke teoretisk eller juridisk formelt, saa dog praktisk taget de Hensyn, som det formentlig er rimeligt at tage ogsaa til de Ejere, der maatte være imod det.